

Raport z rynku CO₂

Nr 88, lipiec 2019

Analiza kształtowania się poziomu cen jednostek EUA/EUAA i CER na rynku wtórnym w lipcu¹

Notowania cen uprawnień EUA na rynku w lipcu charakteryzowały się równie wysoką zmiennością, co w czerwcu – zakres pomiędzy minimum (25,97 EUR) a maksimum (29,77 EUR) wyniósł 3,80 EUR (dla porównania w maju – 3,67 EUR).

Pierwsze dni lipca charakteryzowały się spadkami cen uprawnień EUA poniżej poziomu 26 EUR. Od tego momentu (tj. od 4 lipca) wartość uprawnień systematycznie rosła, po drodze osiągając nienotowane od ponad 11 lat poziomy cenowe (10 lipca - poziom 28 EUR, 15 lipca - poziom 29 EUR). Przyczyną wzrostów mogły być wysokie ceny energii (wywołane wysokimi

temperaturami w Europie oraz wstrzymaniem pracy w niektórych elektrowniach atomowych we Francji na skutek utrzymujących się wysokich temperatur w rzekach), gazu i paliw, wypowiedzi niemieckiej Minister Środowiska sugerujące gotowość do umarzenia uprawnień w związku z zamykaniem elektrowni w Niemczech² (ang. *coal phase-out*), a także wypowiedzi kandydatki na Przewodniczącą KE (Ursuli Von der Leyen) na temat jej planu zwiększenia celu redukcyjnego UE na 2030 r., z obecnych 40% do 50%. Później, do 18 lipca trwała realizacja zysków przez inwestorów, w skutek czego nastąpiło obniżenie ceny do 27,74 EUR. Od dnia 19 lipca nastąpiło silne odbicie cen zakończone 23 lipca. W tym dniu wartość uprawnień sięgnęła historycznego poziomu – 29,77 EUR. Wzrosty znów napędzały wysokie ceny energii w Europie. Ostatni tydzień lipca stał pod znakiem silnej korekty spadkowej. W efekcie dużych spadków na rynkach energii i paliw wartość uprawnień w ostatnim dniu lipca spadła poniżej poziomu 28 EUR.

Podsumowując, uprawnienia EUA w lipcu 2019 r. zyskały na wartości 6,5% (licząc od dnia 28 czerwca). Średnia arytmetyczna cena EUA oraz CER z 23 transakcyjnych dni lipca wyniosła odpowiednio 27,94 EUR oraz 0,22 EUR. Łączny wolumen obrotów uprawnień EUA na rynku spot giełd ICE oraz EEX wyniósł ok. 47,55 mln, natomiast wolumen jednostek CER - ok. 0,12 mln.

Tabela 1. Notowania cen uprawnień EUA, EUAA oraz jednostek CER w transakcjach natychmiastowych (spot) oraz terminowych* (future 19-25) w dniach od 28 czerwca do 31 lipca 2019 r.

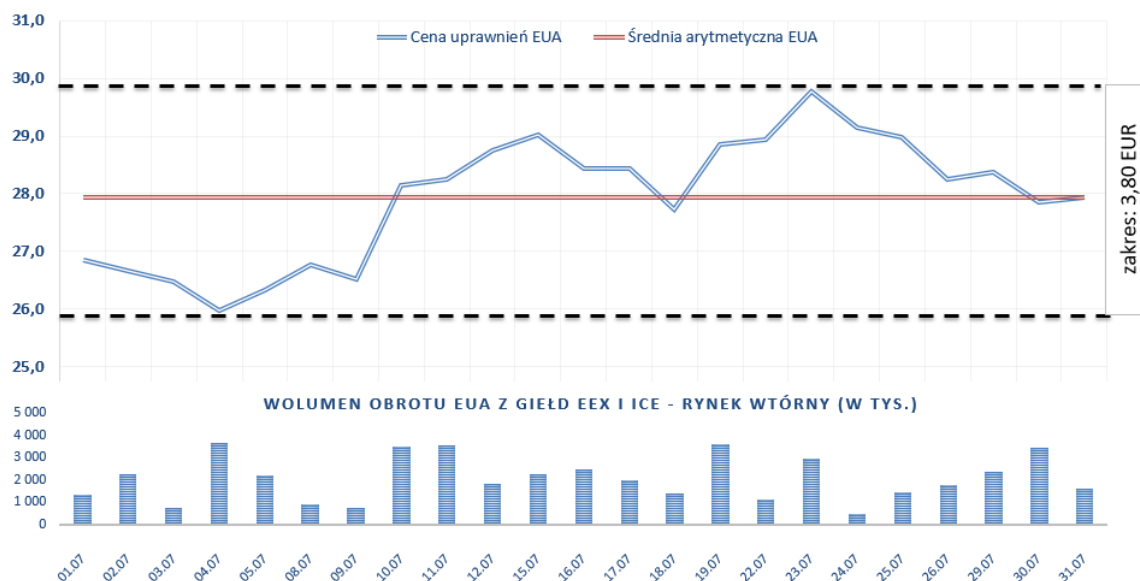
Ceny uprawnień EUA (w EUR)								
data	spot	Dec19	Dec20	Dec21	Dec22	Dec23	Dec24	Dec25
31-lip-19	27,94	27,98	28,33	28,84	29,38	29,95	30,52	31,09
28-cze-19	26,24	26,28	26,61	27,05	27,50	27,92	28,34	28,76
zmiana	6,50%	6,47%	6,46%	6,62%	6,84%	7,27%	7,69%	8,10%
Ceny uprawnień lotniczych EUAA (w EUR)								
data	spot	Dec19	Dec20	Dec21	Dec22	Dec23	Dec24	Dec25
31-lip-19	27,80	27,93	28,82	x	x	x	x	x
28-cze-19	26,15	26,23	26,56	x	x	x	x	x
zmiana	6,31%	6,48%	8,51%	x	x	x	x	x
Ceny jednostek CER (w EUR)								
data	spot	Dec19	Dec20	Dec21	Dec22	Dec23	Dec24	Dec25
31-lip-19	0,22	0,21	0,20	x	x	x	x	x
28-cze-19	0,22	0,21	0,20	x	x	x	x	x
zmiana	0,00%	0,00%	0,00%	x	x	x	x	x

* kontrakty terminowe z terminem zapadalności w grudniu danego r.
Źródło: opracowanie własne KOBiZE na podstawie Barchart

¹ Opracowano na podstawie informacji i danych publikowanych przez m.in. giełdy ICE, EEX oraz Thomson Reuters

² Na podstawie art. 12 ust. 4 dyrektywy EU ETS

Wykres 1. Dienne ceny zamknięcia transakcji uprawnieniami EUA oraz poziom wolumenu na rynku spot giełd EEX oraz ICE w lipcu 2019 r. [w EUR]

Źródło: Opracowanie własne KOBiZE na podstawie danych giełd EEX oraz ICE

Najważniejsze wydarzenia rynkowe w lipcu 2019 r.:

- 1.** KE po raz pierwszy opublikowała informacje o emisjach z transportu morskiego pochodzących z różnego typu statków o pojemności brutto powyżej 5 tys. Łącznie emisja dwutlenku węgla z ok. 10,8 tys. statków 2018 r. wyniosła ponad 130 Mt CO₂. Raportowanie emisji z transportu morskiego jest związane z realizacją wymogów rozporządzenia UE 2015/757 w sprawie monitorowania, raportowania i weryfikacji CO₂ z transportu morskiego. Celem rozporządzenia jest ograniczenie emisji CO₂ z transportu morskiego.³ **(1 lipca)**
- 2.** KE poinformowała w komunikacie⁴ o publikacji projektu nowelizacji rozporządzenia aukcyjnego, które będzie przedmiotem 4-tygodniowych konsultacji⁵. (Więcej w dalszej części raportu) **(9 lipca)**
- 3.** Ceny zamknięcia na rynku wtórnym uprawnień przekroczyły poziom 28 EUR. Ostatni raz tyle za uprawnienia płacono na zamknięciu notowań (na nieistniejącej już giełdzie Bluenext) na początku lipca 2008 r. **(10 lipca)**

- 4.** Zgodnie z informacjami Agencji Bloomberg, Minister Środowiska Niemiec Pani Svenja Schulze poinformowała, że w związku z planowanym zmniejszaniem udziału węgla w produkcji energii w następnych latach, rząd Niemiec rozważa wycofanie z rynku odpowiedniej liczby wydanych uprawnień do emisji⁶. Intencją Niemiec jest prawdopodobnie zapobiegnięcie ewentualnemu zmniejszeniu się ceny uprawnień na rynku. Jednocześnie w związku z pracami nad nowym projektem prawa ochrony środowiska Niemiec rozważane są porpozycje włączenia sektorów spoza systemu EU ETS (tj. budownictwa, transportu i rolnictwa) do systemu handlu emisjami. Obecnie toczą się negocjacje w Niemczech w sprawie tej kwestii.⁷ **(10 lipca)**
- 5.** Giełda EEX opublikowała zaktualizowany kalendarz aukcji uprawnień EUA na 2019 r. oraz nowy kalendarz aukcji na 2020 r.⁸ (więcej w dalszej części raportu) **(11 lipca)**
- 6.** Komisja Europejska opublikowała informacje na temat przydziałów uprawnień z rezerwy NER na lata

³ https://ec.europa.eu/clima/news/commission-publishes-information-co2-emissions-maritime-transport_en

⁴ https://ec.europa.eu/clima/news/draft-amendment-ets-auctioning-regulation-available-stakeholder-feedback_en

⁵ W dniu 6 sierpnia br. zakończyły się konsultacje tego projektu.

⁶ <https://www.bloomberg.com/news/articles/2019-07-10/germany-may-cancel-emission-permits-to-protect-eu-prices>

⁷ <https://www.euractiv.com/section/climate-strategy-2050/news/german-government-divided-over-carbon-price/>

⁸ https://ec.europa.eu/clima/news/2020-and-revised-2019-auction-calendars-common-auction-platform-published_en

2013-2020⁹. Do tej pory 167,9 mln uprawnień EUA (z dostępnych 480,2 mln) zostało zarezerwowanych do wykorzystania przez 937 instalacji funkcjonujących w ramach systemu EU ETS. Oznacza to, że do końca trwania III okresu rozliczeniowego do wydania nowym instalacjom pozostanie jeszcze ok. 65% wielkości rezerwy¹⁰. Następną aktualizację dotyczącą stanu rezerwy NER zapowiedziano w styczniu 2020 r. (15 lipca)

7. Ceny na rynku wtórnym uprawnień przekroczyły poziom 29 EUR. Ostatni raz tyle za uprawnienia płacono na zamknięciu notowań (na giełdzie Bluenext) pod koniec kwietnia 2006 r. (15 lipca)

8. Jedna z organizacji brytyjskich poinformowała, że brytyjskie firmy zaczęły otwierać zagraniczne rachunki w rejestrze UE w celu przygotowania się do wyjścia Wielkiej Brytanii z UE „bez umowy”. Instalacje składają wnioski o otwarcie rachunków m.in. w rejestrze holenderskim. Brytyjcy uczestnicy EU ETS chcą zabezpieczyć się w ten sposób przed zablokowaniem ich uprawnień na kontach w przypadku wyjścia Wielkiej Brytanii z UE w dniu 31 października br.¹¹ (15 lipca).

9. Parlament Europejski wybrał nową Przewodniczącą Komisji Europejskiej. Została nią Ursula von der Leyen, która ma objąć stanowisko od 1 listopada br. (5-letnia kadencja)¹². Nowo wybrana przewodnicząca KE, jeszcze przed sesją Parlamentu Europejskiego zapowiedziała prowadzenie aktywnej i ambitnej polityki klimatycznej, zmierzającej do uzyskania w 2050 r. neutralności klimatycznej całej Unii i wprowadzenie celu neutralności klimatycznej do 2050 r. do unijnego prawa. Von der Leyen wyraziła poparcie dla podniesienia celu redukcyjnego UE do 2030 r. do 55% (w stosunku do 1990 r.) przy obecnie obowiązującym celu w wysokości 40%. Nowa przewodnicząca KE zapowiedziała także poszerzenie zakresu działania unijnego systemu handlu emisjami EU ETS o sektor morski, transportu i budownictwa, a także wprowadzenie podatku węglowego od towarów importowanych do Europy

(tzw. carbon border tax), który byłby przeznaczony na zasilenie nowego Funduszu Sprawiedliwej Transformacji (ang. *Just Transition Fund*)¹³.

10. Ceny uprawnień na rynku wtórnym ICE Futures Europe (transakcje kasowe – spot) osiągnęły historyczny poziom 29,77 EUR. Należy zauważyć, że nigdy wcześniej nie odnotowano tak wysokiej ceny uprawnień na rynku spot. Drugi najlepszy wynik w historii (29,75 EUR) odnotowano podczas pierwszego okresu rozliczeniowego EU ETS, tj. w dniu 18 kwietnia 2006 r., na nie istniejącej już giełdzie Bluenext. (23 lipca)

11. Po wyborze Borisa Johnsona na premiera coraz bardziej realny wydaje się scenariusz wyjścia Wielkiej Brytanii z UE „bez umowy”. Rząd Wielkiej Brytanii ogłosił, że planuje wprowadzenie krajowego podatku emisyjnego w wysokości 16 funtów za tonę CO₂ dla instalacji stacjonarnych, który zastąpi system aukcyjnej sprzedaży uprawnień w ramach systemu EU ETS, w przypadku bezumownego wyjścia Wielkiej Brytanii z UE. Podatek ten ma obowiązywać od dnia 4 listopada br. i nie będzie obejmował sektora lotnictwa. Eksperci przewidują, że cena proponowanego podatku, która jest o ok. 10 EUR niższa niż obecna cena uprawnień EUA w systemie EU ETS, spowoduje zmniejszenie zachęt do podejmowania działań środowiskowych w Wielkiej Brytanii.^{14,15} (31 lipca)

Kształtowanie się cen uprawnień EUA i EUAA na rynku pierwotnym

W lipcu, w ramach rynku pierwotnego, odbyło się 21 aukcji uprawnień EUA (wszystkie na giełdzie EEX¹⁶), na których sprzedano łącznie ponad 67 mln uprawnień EUA, po średniej ważonej cenie 27,82 EUR (o 0,12 EUR poniżej średniej ceny spot z rynku wtórnego). Współczynnik popytu do podaży uprawnień na wszystkich aukcjach EUA wyniósł 2,04¹⁷.

W dniu 17 lipca br. odbyła się unijna aukcja uprawnień EUAA, na której sprzedano 892 tys. uprawnień po cenie

⁹ https://ec.europa.eu/clima/news/commission-publishes-status-update-new-entrants-reserve-3_en

¹⁰ https://ec.europa.eu/clima/sites/clima/files/ets/allowances/docs/20190715_status_table_ner_en.pdf

¹¹ <https://www.desmog.co.uk/2019/07/15/revealed-uk-companies-opening-overseas-carbon-credit-accounts-preparation-no-deal-brexit>

¹² <https://www.europarl.europa.eu/news/pl/press-room/20190711IPR56824/parlament-wybiera-ursule-von-der-leyen-pierwsza-kobiete-przewodniczaca-komisji>

¹³ https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/political-guidelines-next-commission_en.pdf

¹⁴ <https://www.gov.uk/government/publications/meeting-climate-change-requirements-if-theres-no-brexit-deal/meeting-climate-change-requirements-if-theres-no-brexit-deal>

¹⁵ <https://www.telegraph.co.uk/politics/2019/08/02/no-deal-brexit-climate-change-plans-woefully-inadequate/>
<https://www.climatechangenews.com/2019/07/30/uk-carbon-price-plummet-no-deal-brexit/>

¹⁶ Brytyjskie aukcje zostały na razie wstrzymane z uwagi na ryzyko brexitu.

¹⁷ Obliczono średni ważony współczynnik popytu do podaży, czyli stosunek wolumenu zleceń do wolumenu oferowanego na aukcji.

Tabela 2. Statystyka aukcji polskich uprawnień EUA w lipcu 2019 r.

Aukcja PL w lipcu 2019 r.	Cena rozliczenia w EUR/EUA	Liczba oferowanych EUA/EUAA	Przychód w EUR	Całkowite zapotrzebowanie na EUA	Cover ratio*	Liczba uczestników
3 lipca	26,33	4 428 500	116 602 405	7 821 500	1,77	22
17 lipca	27,97	4 428 500	123 865 145	5 934 000	1,34	27
31 lipca	28,04	4 428 500	124 175 140	8 722 500	1,97	23

*całkowite zapotrzebowanie na uprawnienia, zgłoszone przez uczestników aukcji dzielone przez liczbę oferowanych uprawnień
Źródło: Opracowanie własne na podstawie danych EEX

28,37 EUR, a zapotrzebowanie na uprawnienia było prawie 2 razy wyższe niż oferowany do sprzedaży wolumen.

Aukcje polskich uprawnień do emisji na platformie EEX

W dniach 3, 17 i 31 lipca 2019 r. giełda EEX, w imieniu Polski, przeprowadziła trzy kolejne aukcje uprawnień EUA. Szczegółowe statystyki przedstawiono w tabeli 2.

W 2019 r. Polska planuje sprzedać w sumie 103,861 mln uprawnień EUA, z uwzględnieniem korekty wolumenu uprawnień EUA, który zasili rezerwę MSR na podstawie [decyzji 2015/1814](#), w oparciu o opublikowane w dniu 15 maja 2019 r. przez KE dane o liczbie uprawnień w obiegu.

Publikacja kalendarzy aukcyjnych: aktualizacja kalendarza na 2019 r. oraz nowego na 2020 r.

W dniu 11 lipca 2019 r., w [komunikacie](#) giełda EEX opublikowała zaktualizowany [kalendarz aukcji uprawnień EUA na 2019 r.](#) oraz [nowy kalendarz aukcji na 2020 r.](#)

Aktualizacja kalendarza aukcji na 2019 r.

Zgodnie z zaktualizowanym kalendarzem aukcji na 2019 r. Polska sprzeda w 2019 r. w sumie 103,861 mln uprawnień EUA. Aktualizacja uwzględnia korektę z tytułu działania rezerwy MSR w okresie od września do grudnia 2019 r., czego dokonano na podstawie [informacji o liczbie uprawnień w obiegu z dnia 15 maja 2019 r.](#) (oznacza to, że działanie rezerwy MSR zostało uwzględnione w całym 2019 r.) Należy przypomnieć, że wolumen uprawnień dla Polski zawiera również pulę 55,8 mln uprawnień EUA z tytułu bezpłatnego przydziału uprawnień w ramach art. 10c dyrektywy EU ETS, które nie zostały rozdzielone w obecnym okresie rozliczeniowym EU ETS (2013-2020).

Zgodnie z danymi podawanymi przez giełdę EEX całkowite zmniejszenie liczby uprawnień na wszystkich aukcjach (obejmujące UE-25 + państwa EFTA + Polska + Niemcy), od września do grudnia 2019 r., z uwagi na działanie mechanizmu MSR wyniesie ponad 117,563 mln uprawnień EUA (w okresie od stycznia do sierpnia 2019 r. redukcje na aukcjach z tytułu funkcjonowania MSR wyniosły ponad 264,732 mln uprawnień EUA). Oznacza to, że w sumie z aukcji w 2019 r. zostanie wycofanych ze sprzedaży blisko 382,3 mln uprawnień EUA, które zasilią rezerwę MSR.

Nowy kalendarz aukcji na 2020 r.

Przedmiotem sprzedaży w 2020 r. ma być w sumie 141,067 mln polskich uprawnień EUA, z zastrzeżeniem jednak, że wolumen uprawnień EUA w okresie od września do grudnia 2020 r. zostanie obniżony o wolumen, który zasili rezerwę MSR na podstawie [decyzji 2015/1814](#), po opublikowaniu przez Komisję Europejską w dniu 15 maja 2020 r. danych o liczbie uprawnień w obiegu (analogicznie jak dla kalendarza na 2019 r.) Należy zauważyć, że opublikowany przez EEX wolumen uprawnień dla Polski na 2020 r. zawiera również pulę 49,52 mln uprawnień EUA z tytułu bezpłatnego przydziału uprawnień w ramach art. 10c dyrektywy EU ETS, które nie zostały przydzielone w obecnym okresie rozliczeniowym EU ETS (2013-2020). Aukcje polskich uprawnień EUA będą przeprowadzane od 15 stycznia do 2 grudnia 2020 r., co 2 tygodnie w środy od 9:00 do 11:00 (w sumie zostały zaplanowane 24 aukcje). W czasie od stycznia do lipca na każdej polskiej aukcji oferowanych będzie po 5,332 mln uprawnień EUA, w sierpniu po 2,667 mln, natomiast od września do końca listopada 7,964 mln uprawnień, a w grudniu 7,966 mln EUA (wolumen od sierpnia do grudnia 2020 r. zostanie jeszcze obniżony o wolumen, który zasili rezerwę MSR).

Tabela 3. Szczegółowy harmonogram aukcji polskich uprawnień EUA na 2020 r.

Aukcje	Data wg kalendarza EEX na 2020 r.	Wolumen uprawnień EUA na aukcję	Godzina
PL EUA	15 i 29 stycznia	5 332 000	9:00-11:00 (środa)
	12 i 26 lutego		
	11 i 25 marca		
	8 i 22 kwietnia		
	6 i 20 maja		
	3 i 17 czerwca	2 667 000	
	1, 15 i 29 lipca		
	12 i 26 sierpnia	7 964 500*	
	9 i 23 września		
	7 i 21 października		
	4 i 18 listopada	7 966 500*	
2 grudnia			

* wolumen w okresie od września do grudnia 2020 r. zostanie obniżony o wolumen, który zasili rezerwę MSR

Źródło: Opracowanie własne na podstawie kalendarza aukcji na 2020 r. opublikowanego przez EEX

Na aukcjach prowadzonych przez KE w imieniu 25 państw czł. UE + EFTA przedmiotem sprzedaży w 2020 r. ma być 493,571 mln uprawnień EUA. Należy zauważyć, że powyższy wolumen zawiera również 50 mln uprawnień EUA, które będą sprzedawane w ramach Funduszu Innowacyjnego. Aukcje na platformie unijnej będą odbywać się w poniedziałki, wtorki i czwartki od 7 stycznia do 14 grudnia 2020 r. Z kolei na aukcjach organizowanych przez Niemcy do sprzedania będzie 131,266 mln uprawnień EUA. Aukcje odbywać się będą w każdy piątek od 10 stycznia do 11 grudnia 2020 r.

Wolumeny aukcji uprawnień lotniczych (EUAA) nie zostały ujęte w opublikowanym na 2020 r. i zostaną opublikowane w późniejszym czasie.

Projekt nowelizacji rozporządzenia 1031/2010 (tzw. rozporządzenia aukcyjnego)

W dniu 9 lipca br. KE opublikowała projekt nowelizacji rozporządzenia aukcyjnego¹⁸. Dokument miał być przedmiotem 4-tygodniowych konsultacji do dnia 6 sierpnia br. Rozporządzenie aukcyjne ma być nowelizowane z uwagi na konieczność:

- ▶ dostosowania przepisów do nowych regulacji IV okresu rozliczeniowego 2021-2030 (tj. do zmienionej dyrektywy EU ETS),
- ▶ dostosowania do przepisów związanych z funkcjonowaniem rynków finansowych i kwestii nadzoru finansowego (chodzi o wdrożenie regulacji MiFiD II, które weszły w życie od 1 stycznia 2018 r.),

- ▶ ulepszenia i uproszczenia niektórych zasad organizacji aukcji na bazie wniosków płynących z procesu sprzedaży w obecnym okresie rozliczeniowym EU ETS (2013-2020).

Dostosowanie przepisów do nowych regulacji okresu rozliczeniowego 2021-2030

Zmieniona dyrektywa EU ETS wprowadziła szereg nowych regulacji dotyczących sprzedaży uprawnień w drodze aukcji w IV okresie rozliczeniowym EU ETS. Dlatego też istnieje konieczność wdrożenia tych regulacji do rozporządzenia aukcyjnego. Projekt nowelizacji tego aktu prawnego dotyczy:

- obliczania rocznych wolumenów uprawnień przeznaczonych na aukcje, przy których należy wziąć pod uwagę:
  - wydzielenie (tzw. *set aside*) 3% uprawnień z całkowitego limitu uprawnień na IV okres rozliczeniowy, które mogą być przeznaczone na zwiększenie puli bezpłatnych uprawnień (tzw. *free allocation buffer*), w celu uniknięcia międzysektorowego współczynnika korygującego (tzw. *cross-sectoral correction factor*). Taka korekta ma odbywać się co roku.
  - korekty w wolumenach spowodowanych ponownym włączeniem do EU ETS instalacji emitujących poniżej 2,5 tys. ton CO₂ rocznie.
  - Jednorazowy mechanizm elastyczności *one-off reduction*, który umożliwi wykorzystanie

¹⁸ https://ec.europa.eu/clima/news/draft-amendment-ets-auctioning-regulation-available-stakeholder-feedback_en

uprawnień z EU ETS do rozliczenia zobowiązań w non-ETS¹⁹.

- monetyzacji (tj. sprzedaży) uprawnień na aukcjach w ramach Funduszu Innowacyjnego (FI) i Funduszu Modernizacyjnego (FM), gdzie prowadzącym aukcję ma być EIB (ang. *European Investment Bank*):
  - **FM:** dyrektywa EU ETS wskazuje, że uprawnienia z FM mają być sprzedawane na unijnej platformie aukcyjnej corocznie w równej liczbie w latach 2021-2030.
  - **FI:** uprawnienia w ramach funduszu, co do zasady mają być sprzedawane w równych wolumenach do 2030 r. Jednak co dwa lata KE ma dokonywać specjalnego przeglądu tak, aby ewentualnie dostosować wolumen uprawnień sprzedawanych na aukcji do potrzeb wnioskodawców. Pierwszy tego typu przegląd powinien zostać przeprowadzony nie później niż do 30 czerwca 2022 r.
- dobrowolnego umarzania uprawnień przez państwa czł. w przypadku zamykania instalacji wytwarzającej energię elektrycznej zgodnie z art. 12 ust. 4 dyrektywy EU ETS²⁰ - umorzone uprawnienia będą odjęte z puli aukcyjnej już po jej dostosowaniu o mechanizm MSR.

Dostosowanie do przepisów związanych z wdrożeniem regulacji MiFiD II

Od 3 stycznia 2018 r. nowe regulacje MiFiD II klasyfikują uprawnienia EUA, jako instrumenty finansowe. Wcześniej takiej klasyfikacji podlegały tylko derywaty na rynku terminowym (90% transakcji na rynku wtórnym), natomiast teraz pod tą klasyfikację podlegają również transakcje na rynku kasowym (tzw. rynku spot). Do pakietu aktów prawnych, którym podlegają

uprawnienia EUA, jako instrumenty finansowe można zaliczyć:

- *dyrektywę PE i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych*²¹ (tzw. dyrektywa MiFiD II),
- *rozporządzenie PE i Rady nr 600/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych*²² (tzw. rozporządzenie MiFiR),
- *rozporządzenie PE i Rady nr 596/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie nadużyć rynkowych*²³ (tzw. dyrektywa MAR).

Projekt rozporządzenia aukcyjnego uwzględni rozszerzenie prawodawstwa dotyczącego rynku finansowego (o ww. akty prawne) na sprzedaż uprawnienia do emisji na rynku pierwotnym, tj. w drodze aukcji, w takich obszarach jak m.in.: proces monitorowania aukcji i zapobiegania nadużyciom rynkowym²⁴, a także niezbędne obowiązki sprawozdawcze związane z ew. nadużyciami na aukcjach²⁵.

Poprawienie niektórych zasad organizacji aukcji na bazie doświadczeń z III okresu rozliczeniowego

W ciągu ostatnich 6 lat przeprowadzono ponad tysiąc aukcji w systemie EU ETS, co pozwoliło zidentyfikować kilka elementów, w których proces aukcji mógłby zostać ulepszony i uproszczony. Na tej podstawie w projekcie rozporządzenia aukcyjnego zaproponowano następujące zmiany:

- uproszczenie procedur ustalania kalendarzy aukcyjnych (przyspieszenie procedury ich zatwierdzania) i ponownego wyznaczenia platform aukcyjnych opt-out²⁶.

¹⁹ Tego typu operacje limitowane są do poziomu 100 mln ton CO₂ w całej UE w okresie 2021-2030 i dostępne tylko dla 9 państw członkowskich.

²⁰ Państwa czł. mogą anulować uprawnienia z całkowitej liczby uprawnień, które mają zostać sprzedane na aukcji przez te państwa członkowskie w maksymalnej liczbie odpowiadającej średniej zweryfikowanych emisji z danej instalacji w okresie 5 lat przed zamknięciem instalacji.

²¹ *Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniająca dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE* (OJ L 173, 12.6.2014, p. 349).

²² *Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniające rozporządzenie (EU) nr 648/2012* (OJ L 173, 12.6.2014, p. 84).

²³ *Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie nadużyć na rynku*

(rozporządzenie w sprawie nadużyć na rynku) oraz uchylające dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i dyrektywę Komisji 2003/124/WE, 2003/125/WE i 2004/72/WE (OJ L 173, 12.6.2014, p. 1).

²⁴ nie będzie potrzeby wyłaniania monitorującego aukcję (nigdy nie udało się go wybrać), ponieważ cały proces monitorowania aukcji ma być dzielony pomiędzy platformy aukcyjne, KE, państwa czł. i nadzory finansowe.

²⁵ np. raportowanie transakcji aukcyjnych do odpowiedniego nadzoru finansowego, w którym siedzibę ma platforma aukcyjna.

²⁶ zmiana załącznika III do rozporządzenia aukcyjnego powinna być wymagana jedynie w celu umieszczenia w wykazie nowych podmiotów jako platform opt-out lub gdy zmienią się warunki na których została wyznaczona ta sama platforma aukcyjna. W związku z powyższym, w przypadku gdy państwo czł. wyznaczy tę samą platformę na, to nie będzie potrzeby zmiany aneksu III do rozporządzenia aukcyjnego.

- zwiększenie konkurencji w zakresie przetargów na platformę aukcyjną poprzez:
  - możliwość podniesienia opłat dla zwycięskich uczestników aukcji, które stanowiłyby maksymalnie 120% opłat porównywalnych do obowiązujących na rynku wtórnym²⁷, w latach, w których roczny wolumen uprawnień sprzedawanych na aukcji będzie zredukowany o więcej niż 200 mln uprawnień na skutek działania rezerwy MSR.
  - wprowadzenie mniej restrykcyjnych kryteriów dla platformy unijnej w postępowaniach przetargowych (nie będzie to dotyczyć jednak platform opt-out):
    - ▶ dopuszczenie platform, które posiadają rynek wtórny produktów energetycznych, ale nie posiadają jeszcze rynku wtórnego uprawnień do emisji. W przypadku, gdy tego typu platforma wygra przetarg, to musi taki rynek utworzyć na 60 dni przed startem pierwszej aukcji. Jest to konieczne do ustalenia ceny minimalnej na aukcji oraz opłat dla uczestników, które są powiązane z porównywalną opłatą wnoszoną na rynku wtórnym.
    - ▶ wprowadzenie możliwości przedłużenia okresu trwania kontraktu z platformą aukcyjną do maksymalnie 7 lat.
- określanie zasad dotyczących anulowania aukcji: uniknięcie ryzyka tzw. *kuli śniegowej* w przypadku dystrybucji uprawnień na kolejne aukcje w wyniku anulowania aukcji²⁸.

Po zakończeniu konsultacji²⁹, projekt rozporządzenia ma zostać przyjęty przez KE. Następnie akt zostanie przedłożony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, a jeśli nie wyrażą sprzeciwu w ciągu dwóch miesięcy, zostanie opublikowany w Dzienniku Urzędowym UE i wejdzie w życie.

Aktualizacja krótkoterminowych prognoz cen uprawnień EUA w latach 2019-2021

W dniu 12 lipca br. opublikowano zestawienie prognoz cen uprawnień EUA kilku instytucji finansowych – badanie polegało na zadaniu pytań w formie ankiety jakich cen uprawnień EUA należy oczekiwać w poszczególnych okresach do 2021 r. (ostatnia taka ankieta miała miejsce w połowie stycznia 2019 r.). W tabeli 4 przedstawiono wyniki prognoz wybranych pięciu firm analitycznych³⁰ w latach 2019-2021 wraz ze średnią arytmetyczną cen dla poszczególnych lat (porównano również średnie z poprzednich prognoz).

Ceny uprawnień w 2019 r.

W III i IV kwartale 2019 r. eksperci oczekują cen powyżej 26 EUR. Natomiast w całym 2019 r. średnia cena uprawnień EUA powinna ukształtować się na poziomie 25,20 EUR, co jest wynikiem prawie o 2 EUR wyższym w porównaniu do prognoz styczniowych. Analitycy Refinitiv uważają, że wartość uprawnień EUA w III kwartale br. może się wahać w przedziale 24-30 EUR. Wzrostom cen uprawnień będzie sprzyjać zmniejszona o połowę względem innych miesięcy podaż uprawnień sprzedawanych na aukcjach w sierpniu oraz popyt na uprawnienia ze strony brytyjskich instalacji, które raczej nie będą czekać do rozstrzygnięcia sprawy brexitu do

Tabela 4. Aktualna prognoza cen uprawnień EUA na lata 2019-2021 według pięciu wybranych instytucji (w EUR)

Instytucja	III kw. 2019	IV kw. 2019	2019	2020	2021
Energy Aspects	24,30	27,30	24,80	30,80	34,00
Refinitiv (Thomson Reuters)	27,00	25,00	25,00	26,00	26,00
Commerzbank	24,00	25,00	24,00	26,00	b/d
Engie Global Markets	28,00	25,00	25,00	25,00	24,00
Vertis	28,60	29,30	27,20	31,40	33,50
Średnia z 12 lipca 2019 r.	26,38	26,32	25,20	27,84	29,38
Średnia z 16 stycznia 2019 r.	x	x	23,40	26,38	27,18

Źródło: Thomson Reuters z dnia 12 lipca 2019 r.

²⁷ Taka możliwość powinna być przewidziana wcześniej w dokumentacji przetargowej

²⁸ Przykładowo: zwiększenie wolumenu z tytułu anulowań kolejnych aukcji byłoby dopuszczalne tylko raz (raz zwiększona aukcja nie mogłaby zostać zwiększona po raz drugi). Wówczas wolumen zostaje

przesunięty na 4 najbliższe „czyste” aukcje (niepodwyższone wolumenowo).

²⁹ Konsultacje zakończyły się 6 sierpnia br.

³⁰ W tabeli nie uwzględniono trzech instytucji: Berenberg, BNEF oraz Clearblue Markets

końca października br. (w tej chwili ich sytuacja jest niepewna z uwagi na zawieszenie organizacji aukcji brytyjskich i wstrzymanie wydawania bezpłatnych uprawnień). W tym przypadku mało prawdopodobne jest kolejne przedłużenie terminu brexitu przez UE. Wyjście Wielkiej Brytanii z UE „bez umowy” będzie sprzyjało obniżeniu cen uprawnień EUA (spekuluje się, że spowoduje to uruchomienie lawinowej wyprzedaży uprawnień brytyjskich). Eksperti Refinitiv przewidują również zwiększoną aktywność na rynku sektorów przemysłowych, który może wygenerować dodatkowy popyt na ok. 20 mln uprawnień EUA. Przemysł mimo, że w tej chwili dysponuje sporymi zapasami uprawnień EUA, to nie raczej nie myśli o ich sprzedaży. Wynika to z faktu, że w przyszłym okresie rozliczeniowym EU ETS może im zabraknąć uprawnień, z uwagi na niepewność co do bezpłatnego ich przydziału (sektory wciąż nie wiedzą ile tych uprawnień dostaną) oraz zmiany jakie zajdą w systemie EU ETS po 2020 r. (m.in. zwiększenie liniowego współczynnika redukcji³¹). Innym kluczowym czynnikiem dla roku 2019 r. może okazać się cena gazu na rynkach. Jeżeli dojdzie do jej znaczącego wzrostu (np. z uwagi na mogące wystąpić zakłócenia dostaw tego surowca z Rosji), to prawdopodobnie wpłynie to na zmianę paliw na mniej emisyjne. W konsekwencji powyższych czynników cena uprawnień może wzrosnąć nawet do 30 EUR/t.

Ceny uprawnień w latach 2020-2021

Oczekiwania ekspertów względem cen uprawnień EUA w latach następnych, tj. 2020 r. i 2021 r. są znacząco wyższe od prognoz styczniowych i wynoszą odpowiednio 27,84 EUR (+ ok. 1,5 EUR) oraz 29,38 EUR (+2,2 EUR). Należy zauważyć, że instytucjami spośród wymienionych, które zdecydowanie najwyższe wyceniły uprawnienia w 2020 i 2021 r. (powyżej 30 EUR), są Energy Aspects i Vertis.

Analicyści Refinitiv uważają, że wyższe ceny uprawnień EUA w 2020 r. (tak jak w 2019 r.) powinny być efektem zwiększonych zakupów uprawnień ze strony sektorów przemysłowych. Nie można jednak wykluczyć, że tempo tych podwyżek będzie niższe z uwagi na wyższe wolumeny uprawnień sprzedawane na aukcjach

w 2020 r. (sprzedaż uprawnień przez państwa EFTA i dodatkowych uprawnień przez Polskę oraz wznowienie aukcji brytyjskich w przypadku podpisania umowy z UE), czy efektu wygaszania elektrowni węglowych przez Niemcy (producenci energii, którzy kupowali uprawnienia na kilka lat do przodu w ramach tzw. *hedging needs* w sytuacji zamykania elektrowni mogą rozpocząć wyprzedaż tych uprawnień).

Należy pamiętać, że największy wpływ na ceny uprawnień do 2021 r. będzie miał mechanizm rezerwy MSR. Z uwagi na postępującą redukcję emisji w systemie EU ETS (dane KE pokazują, że zmniejszyły się one w zeszłym roku o 4,2%) rezerwa MSR ściągnie z rynku więcej uprawnień w 2020 r. i w 2021 r. niż wcześniej oczekiwano. A to może przyczynić się do jeszcze wyższych cen uprawnień EUA niż oczekują eksperci.

Nowelizacja ustawy o Systemie Handlu Uprawnieniami do Emisji

W dniu 24 sierpnia 2019 r. wejdzie w życie nowelizacja ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych³². Celem nowelizacji było dostosowanie jej do nowych przepisów prawa europejskiego, w tym dotyczących nowego okresu rozliczeniowego (2021-2030³³), usunięcie wątpliwości interpretacyjnych oraz usprawnienie jej stosowania. Poniżej opisano jej wybrane regulacje.

► Zmianie uległy niektóre przepisy dotyczące **uprawnień do emisji i Rejestru UE**. Zgodnie z nowymi przepisami, uprawnienia do emisji utworzone w rejestrze Unii od dnia 1 stycznia 2021 r. będą zawierać informację wskazującą, w którym dziesięcioletnim okresie (od dnia 1 stycznia 2021 r.) zostały utworzone i będą ważne począwszy od tego okresu rozliczeniowego, w którym zostały utworzone, wobec czego, że nie będzie możliwe umorzenie tych uprawnień w celu rozliczenia emisji z wcześniejszych okresów rozliczeniowych. Ponadto, w ramach pomniejszenia obciążeń dla prowadzących instalację ustalono wcześniejszy okres ustania obowiązku wnoszenia opłaty rocznej za prowadzenie rachunku w Rejestrze Unii.

³¹ LRF - Linear Reduction Factor

³² Ustawa z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1501), która wchodzi w życie w dniu 24 sierpnia 2019 r.

³³ Nowy okres rozliczeniowy został wprowadzony dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/410 z dnia 14 marca 2018 r. zmieniającą dyrektywę 2003/87/WE w celu wzmocnienia efektywnych pod względem kosztów redukcji emisji oraz inwestycji niskoemisyjnych oraz decyzją (UE) 2015/1814 (Dz. Urz. UE L 334 z 31.12.2018, str. 94).

- ▶ Zmianie ulegają również ogólne zasady przydzielania instalacjom uprawnień do emisji. W znacznej mierze przepisy te mają charakter doprecyzowujący lub mają na celu wyeliminowanie stwierdzonych w trakcie stosowania ustawy luk w obowiązujących przepisach. Nowelizacja wprowadza, m.in. **podstawy do korygowania całkowitej rocznej liczby uprawnień do emisji** przydzielonej dla danej instalacji. Podstawy takie będą w dwóch przypadkach: gdy zmianie ulegają unijne przepisy odnoszące się do zasad obliczania całkowitej rocznej liczby uprawnień do emisji oraz gdy wnioski dotyczące przydziału uprawnień do emisji dla instalacji nowej lub informacje składane na skutek znaczącego zmniejszenia zdolności produkcyjnej ujawnią istnienie błędów, w wyniku których całkowita roczna liczba uprawnień do emisji dla danej instalacji okaże się błędna. Przepis będzie miał zastosowanie do błędów, które nie zostały spowodowane przez prowadzącego instalację. W obu przypadkach, prowadzący instalację zostaną wezwani do złożenia skorygowanych wniosków o przydział uprawnień do emisji.
- ▶ W związku z wejściem w życie nowego rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/331³⁴ zmianie ulegają zasady dotyczące **wniosków o przydział bezpłatnych uprawnień do emisji na produkcję inną niż produkcja energii elektrycznej** w nowym okresie rozliczeniowym. W dodanym rozdziale 5a wprowadzono procedurę, zgodnie z którą wniosek o przydział bezpłatnych uprawnień w okresie rozliczeniowym 2021-2030 składa się co pięć lat, w terminie do dnia 29 czerwca (art. 26b ust. 1). Wymogi, jakie powinien spełniać taki wniosek wskazane są bezpośrednio w akcie prawa unijnego, tj. w art. 4 rozporządzenia 2019/331. Należy zauważyć, że dotychczasowe przepisy ustawy, odnoszące się do okresu rozliczeniowego 2013–2020, w dalszym ciągu będą stosowane w odniesieniu do spraw dotyczących przydziału uprawnień do emisji w obecnym okresie rozliczeniowym (obecny rozdział 5 ustawy).
- ▶ Druga istotna zmiana wynikająca z rozporządzenia 2019/331 to obowiązek składania przez prowadzących instalacje do zatwierdzenia przez organ właściwy do wydania zezwolenia **planów metodyki monitorowania**³⁵. W nowym rozdziale 5b opisano procedurę składania planu metodyki monitorowania (przez prowadzących instalację nową³⁶), opiniowania planów przez KOBiZE (pod względem zgodności z przepisami rozporządzenia, kompletności i przejrzystości zawartych w nim danych), zatwierdzania ich przez właściwy organ oraz zgłaszania przez prowadzącego instalację zmian w planie. W przypadku instalacji dotychczas działających, zgodnie z art. 40 ustawy nowelizującej, prowadzący instalację są zobowiązani do przedłożenia organowi właściwemu do wydania zezwolenia plan metodyki monitorowania w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie ustawy (tj. do dnia 23 września 2019 r.). Należy zauważyć, że w tym roku obowiązuje regulacja przejściowa, zgodnie z którą plany metodyki przedkładane w 2019 r. jako element wniosku o przydział uprawnień do emisji powinny być zweryfikowane.
- ▶ W zakresie przepisów dotyczących **przydziału uprawnień do emisji dla instalacji wytwarzających energię elektryczną** doprecyzowano, że Minister Środowiska może odmówić zatwierdzenia wskaźnika zgodności (według którego oceniana jest realizacja zadania inwestycyjnego ujętego w krajowym planie inwestycyjnym), jeżeli dobrany wskaźnik lub wskaźniki zgodności wskazują, że realizacja zadania nie przyniesie efektu ekologicznego lub jeżeli zadanie inwestycyjne nie jest adekwatne w stosunku do zadania ujętego w krajowym planie inwestycyjnym. Inną doniosłą zmianą w tej materii jest wprowadzenie możliwości bilansowania wydanych uprawnień do emisji kosztami innych zadań inwestycyjnych ujętych w krajowym planie inwestycyjnym w przypadku, gdyby inwestor zaprzestał realizacji zadania lub nie osiągnął zatwierdzonych wcześniej wskaźników zgodności. Zgodnie z procedurą przewidzianą w nowym art. 40a ustawy, jeżeli Minister

³⁴ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/331 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii na podstawie art. 10a dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 59 z 27.02.2019, str. 8).

³⁵ Plan metodyki monitorowania ma stanowić zatwierdzaną instrukcję dla prowadzącego instalację jakiego rodzaju dane należy gromadzić,

opracować, zestawiać i dostosowywać na potrzeby wyznaczenia przydziału uprawnień do emisji. Minimalna treść planu jest opisana w Załączniku VI do rozporządzenia 2019/331.

³⁶ Prowadzący instalacje co do zasady składają plany metodyki monitorowania wraz z wnioskiem o przydział.

Środowiska wyrazi zgodę na zbilansowanie, to toczące się postępowanie w sprawie zwrotu przez beneficjenta pomocy publicznej (tj. bezpłatnych uprawnień do emisji) równowartości uprawnień wydanych w związku realizacją dotychczasowego zadania inwestycyjnego (jeżeli toczyło się na podstawie art. 40 ust. 1 pkt 1 lub 4) będzie podlegało umorzeniu jako bezprzedmiotowe. Dodatkowo uelastyczniono procedurę, wprowadzając przepis uprawniający Ministra Środowiska do wyrażenia zgody na bilansowanie wartości wydanych uprawnień do emisji kosztami inwestycyjnymi poniesionymi w związku z realizacją przez podmiot innego zadania inwestycyjnego (znajdującego się w krajowym planie inwestycyjnym) w innych przypadkach – w ramach przysługującego mu uznania administracyjnego. W związku z nową możliwością bilansowania, ustawa wprowadza wymóg przedkładania przez podmiot realizujący zadanie inwestycyjne zbiorczego zestawienia instalacji otrzymujących uprawnienia do emisji, które, podobnie jak sprawozdanie rzeczowo-finansowe, podmiot ten będzie musiał przedkładać co roku na formularzu, którego wzór zostanie zamieszczony w BIP na stronie podmiotowej urzędu obsługującego MŚ.

- ▶ Osobną grupę zmian stanowią przepisy mające na celu wykonanie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2392³⁷, które przedłużyło derogację **niektórych obowiązków związanych z uczestnictwem w systemie sektora lotniczego**. W związku z tym przedłużono wyłączenie obowiązków w zakresie raportowania oraz rozliczania wielkości emisji dla niektórych operacji zaczynających się lub kończących na terenie Europejskiego Obszaru Gospodarczego do dnia 31 grudnia 2023 r. Przedłużono również wyłączenie przepisów ustawy dla operatorów statków powietrznych wykonujących niezarobkowe przewozy lotnicze (przy wielkości emisji CO₂ mniejszej niż 1000 Mg) do dnia 31 grudnia 2030 r. W związku z powyższym przewidziana jest podstawa do odpowiedniego zmniejszenia

przydziału uprawnień do emisji stosownie do ograniczenia obowiązku monitorowania i rozliczania emisji z operacji lotniczych wykonywanych przez tych operatorów. Przewidziana jest również podstawa do dostosowania przydziału uprawnień do emisji przez zastosowanie tzw. współczynnika liniowego. Do tych zmian dostosowano przepisy dotyczące przydziału uprawnień do emisji operatorom statków powietrznych oraz przydziału uprawnień do emisji ze specjalnej rezerwy. Ponadto rozciągnięto mniej rygorystyczne zasady weryfikacji raportu z operacji lotniczych na niektóre operacje zaczynające się lub kończące na terenie Europejskiego Obszaru Gospodarczego, jeżeli ich całkowita roczna emisja wynosiła mniej niż 3 000 Mg CO₂.

- ▶ Nowelizacja zawiera również **szereg jednostkowych zmian**, w tym w przepisach dotyczących obowiązku zwrotu nadmiarowo wydanych uprawnień do emisji. Rozszerzono także katalog celów, na które przeznaczane mają być środki pieniężne uzyskane z aukcji o m.in. działania służące zapobieganiu i dostosowywaniu się do zmian klimatycznych. Doprecyzowano też wymagania dotyczące warunków formalnych podziału lub łączenia instalacji.
- ▶ Wprowadzono pewne zmiany dotyczące procedury uzyskiwania zezwolenia na emisję gazów cieplarnianych: doprecyzowano zasady wydawania przez Krajowy ośrodek opinii, wskazano, że zezwolenie na emisję gazów cieplarnianych będzie zawierało informację o dacie, od której obowiązuje plan metodyki monitorowania.
- ▶ Doprecyzowaniu uległy również przepisy dotyczące **administracyjnych kar pieniężnych** za niedokonanie rozliczenia wielkości emisji w terminie. Ponadto wprowadzono karę w wysokości 5000 zł dla prowadzącego instalację, która powstała w wyniku połączenia lub podziału, który nie przedłożył w terminie informacji i dokumentów wymaganych przez rozporządzenie 2019/331.

³⁷ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2392 z dnia 13 grudnia 2017 r. zmieniającego dyrektywę 2003/87/WE w celu utrzymania obecnych ograniczeń zakresu zastosowania w odniesieniu

do działań lotniczych i w celu przygotowania wdrożenia globalnego środka rynkowego po 2021 r. (Dz. Urz. UE L 350 z 19.12.2017, str. 7).

Raport Międzynarodowej Agencji Energii o stanie globalnej energetyki i emisji CO₂

Na stronie Międzynarodowej Agencji Energii (MAE) pojawił się coroczny raport pokazujący najnowsze trendy dotyczące energii wytwarzanej z różnych nośników, oszczędności energii w skali globalnej, jak też z uwzględnieniem podstawowych emitentów. Dokument dostępny na stronie MAE podzielony jest na 9 rozdziałów: Globalne trendy, Emisje CO₂, Ropa naftowa, Gaz ziemny, Węgiel, Odnawialne źródła energii, Energia elektryczna, Efektywność wykorzystania energii oraz dane tabelaryczne. W części dotyczącej globalnych trendów przedstawiono kształtowanie się przyrostu zapotrzebowania na energię w rozbiciu na ostatnie 8 lat, w podziale na podstawowych emitentów oraz na źródła wytwarzanej energii. W rozdziale dotyczącym emisji pokazano światowe zmiany w wielkości emisji w poszczególnych latach z widocznym gwałtownym wzrostem emisji w latach 2017 i 2018, po spadku emisji w latach 2015 i 2016. W związku ze światowym wzrostem gospodarczym oraz większymi potrzebami grzewczymi w niektórych rejonach świata, globalne zużycie energii wzrosło w 2018 r. o 2,3%, prawie dwukrotnie powyżej średnich przyrostów notowanych od 2010 r. Części dotyczące poszczególnych paliw obrazują ich udział w przyroście zapotrzebowania na energię. Pomimo wzrostu zapotrzebowania na węgiel, jako nośnika energii w latach 2017-2018 generalna tendencja od 2011 r. wskazuje na zmniejszanie znaczenia tego paliwa. W zakresie OZE przedstawiono największy przyrost udziału energii odnawialnych w produkcji energii elektrycznej pomiędzy 2017 a 2018 r. Jednak w dalszym ciągu w skali światowej w 2018 r. największy udział w wytwarzaniu energii (38%) przypadło dla węgla. [\[link\]](#)

Najważniejsze informacje z innych systemów ETS

1 lipca – W dwóch prowincjach Kanady, Jukonie i Nunavut zostanie wprowadzona federalna cena minimalna od emisji dwutlenku węgla w wysokości 20 CAD³⁸ za tonę emisji i będzie zwiększana, co roku o 10 CAD, aż do osiągnięcia poziomu 50 CAD w 2022 r. Trzecia północna prowincja Kanady (Terytorium Północno-Zachodnie), z uwagi na zaległości legislacyjne, ma wprowadzić na swoim terytorium własną opłatę za emisję CO₂ od 1 września 2019 r.. Z artykułu „The

Canadian Press” wynika, że wprowadzenie cen za emisję spowoduje wzrost cen benzyny, oleju napędowego i propanu. Federalna ustawa wprowadzająca opłaty za emisję obejmuje również ulgi na paliwo lotnicze na terytoriach północnych, a także ulgi na olej napędowy do wytwarzania energii elektrycznej w rozległych rejonach prowincji. Ulgi obejmą również rolników wykorzystujących paliwo w ciągnikach, ciężarówkach i innych maszynach rolniczych. Wszystkie przychody uzyskane w wyniku wprowadzenia ceny minimalnej mają pozostać w prowincjach i terytoriach oraz mają służyć do finansowania m.in. przedsięwzięć redukujących emisje w tych prowincjach. [\[link\]](#)

2 lipca - Gubernator stanu Maine (USA) podpisał trzy ustawy, które będą wspierać rozwój odnawialnych źródeł energii i pomogą przeciwdziałać zmianom klimatu. Pierwsza ustawa ustanawia Radę ds. Klimatu w Maine, która będzie odpowiedzialna za opracowanie planów działania, mających na celu zmniejszenie emisji gazów cieplarnianych o 45% do 2030 r. i o 80% do 2050 r., wzrost udziału odnawialnych źródeł energii w miksie energetycznym z obecnych 40% do 80% do 2030 r. i do 100% w 2050 r. Druga ustawa zobowiązuje Komisję ds. Usług Publicznych do nabycia długoterminowych kontraktów na nowe odnawialne źródła energii, które mogą być połączone z zaawansowanym magazynowaniem energii. Trzecia ustawa, o promowaniu projektów energii słonecznej i rozproszonych zasobów wytwórczych wprowadza zachęty finansowe dla 375 MW nowej mocy dla podstawowych instalacji fotowoltaicznych o mocy poniżej 5 MW. [\[link,link\]](#)

2 lipca - W oświadczeniu wydanym na marginesie szczytu G20 w Osace przedstawiciele Chin, francuski minister spraw zagranicznych i sekretarz generalny ONZ obiecali zwiększyć wysiłki na rzecz walki z ociepleniem klimatu. Chiny i Francja zobowiązały się również do aktualizacji swoich wkładów NDC³⁹. Według ekspertów nowe zobowiązanie Chin do wykazania największej możliwej ambicji w walce ze zmianami klimatu może spowodować, że największy na świecie emitent gazów cieplarnianych wprowadzi w przyszłym roku nowe i bardziej rygorystyczne cele dotyczące emisji dwutlenku węgla. Podczas gdy prezydent USA Donald Trump nadal poddaje w wątpliwość zmiany klimatu, Chiny stają się kluczową siłą napędową światowych inicjatyw na rzecz

³⁸ Dolar kanadyjski

³⁹ NDC - ang. National Determined Contribution.

walki z globalnym ociepleniem, zwłaszcza teraz, przed planowanym we wrześniu szczytem ONZ w Nowym Jorku. W oświadczeniu Chin, Francji i ONZ podkreślono również cel osiągnięcia zerowej emisji dwutlenku węgla, ale nie udało się ustalić docelowej daty. Chiny dążą do maksymalnego obniżenia emisji do 2030 r. i zwiększenia udziału energii odnawialnej, w całkowitym miksie energetycznym do 20% do 2030 r., z obecnie obowiązujących 15% do 2020 r. Chińska Rada ds. Współpracy Międzynarodowej w dziedzinie Środowiska i Rozwoju (ang. *The China Council for International Cooperation on Environment and Development – CCICED*, rządowy think tank), doradza władzom wprowadzenie bardziej rygorystycznych celów klimatycznych w następnym planie pięcioletnim. W ubiegłym miesiącu CCICED wezwał Chiny do osiągnięcia maksymalnych poziomów emisji już w 2025 r., zwiększenia udziału energii odnawialnej, w całkowitym miksie energetycznym do 25% do 2030 r. i osiągnięcia neutralności pod względem emisji dwutlenku węgla w latach 2060 - 2070 r. [\[link\]](#)

9 lipca - W ubiegłym roku kilka stanów USA ogłosiło cele neutralności klimatycznej, które mają zostać osiągnięte w ciągu najbliższych 20 - 30 lat. Obecnie stan Nowy Jork (USA) wyznaczył sobie ambitne cele dekarbonizacji. W 2018 r. 41% energii elektrycznej wytwarzanej w stanie pochodziło z paliw kopalnych, prawie w całości z ropy i gazu; 32% z energetyki jądrowej i 21% z energetyki wodnej. Z każdym z tych źródeł wiążą się długoterminowe problemy. Elektrownia jądrowa Indian Point, która zapewnia moc 2,1 GW, ma zostać zamknięta w 2021 r. Nie ma planów budowy nowych elektrowni wodnych. Energia ze źródeł odnawialnych, takich jak energetyka wiatrowa, energetyka słoneczna i spalanie biomasy, łącznie stanowią nieco ponad 5% produkcji energii elektrycznej w Nowym Jorku. W czerwcu 2019 r. stan uchwalił ustawę o ochronie klimatu i społeczności (ang. *The Climate and Community Protection Act*). Wśród głównych celów ustawy znajduje się uzyskanie 70% produkcji energii z energetyki odnawialnej do 2030 r. w miksie energetycznym stanu (łącznie z energetyką wodną). Do innych celów możemy zaliczyć: zeroemisyjną produkcję energii elektrycznej do 2040 r., zmniejszenie emisji gazów cieplarnianych o 40% do 2030 r. i o 85% do 2050 r, w stosunku do 1990 r. Stan Nowy Jork w pierwszej kolejności dąży do dekarbonizacji sektora energetycznego. Zamierza do 2035 r. uruchomić 9 GW z morskiej energetyki wiatrowej, do 2025 r. 6 GW z energetyki słonecznej, a do 2030 r. 3 GW

magazynowania energii. Agresywne cele stanu w zakresie wytwarzania czystej energii oznaczają, że jeśli zostaną one spełnione, po nich nastąpi elektryfikacja innych sektorów, takich jak sektor motoryzacyjny i grzewczy, w oparciu o energię ze źródeł odnawialnych. [\[link\]](#)

9 lipca - Kanadyjska prowincja Nowy Brunzwik postanowiła zrezygnować z planów wszczęcia własnego postępowania sądowego przeciwko kanadyjskiemu federalnemu podatkowi od emisji dwutlenku węgla, biorąc pod uwagę, że procedura ta była zbędna w stosunku do tych wprowadzonych przez prowincje Ontario i Saskatchewan i byłaby zbyt droga dla podatników. Nowy Brunzwik pozostanie interwencją w sprawie prawnej wszczętej przez Saskatchewan i wniesionej do Sądu Najwyższego Kanady. Ogólnokrajowa strategia klimatyczna Kanady obejmuje wprowadzenie podatku za uprawnienie do emisji, który musi zostać przyjęty przez prowincje i terytoria lub przyjęcie ceny minimalnej od emisji, narzuconej przez rząd federalny. Quebec, Kolumbia Brytyjska, Nowa Szkocja, Wyspa Księcia Edwarda oraz Nowa Fundlandia i Labrador zastosują się do federalnej ceny minimalnej za uprawnienie do emisji. Alberta, Manitoba, Ontario i Saskatchewan odmawiają wdrożenia własnego podatku od emisji oraz wdrożenia federalnej ceny minimalnej za uprawnienie do emisji CO₂. [\[link\]](#), [\[link\]](#)

23 lipca - Rząd Nowej Zelandii osiągnął nieformalne porozumienie z sektorem rolnym w sprawie wprowadzenia opodatkowania emisji pochodzących z hodowli zwierząt gospodarskich i nawozów syntetycznych, najpóźniej do 2025 r. Na podstawie tej umowy rząd proponuje szereg środków dotyczących emisji dwutlenku węgla z rolnictwa, zarówno w nowozelandzkim systemie handlu uprawnieniami do emisji (ang. *New Zealand Emission Trading Scheme – NZ ETS*), jak i poza nim. Obecnie trwają publiczne konsultacje. Proponowane podejście opiera się na zaleceniach Tymczasowego Komitetu ds. Zmian Klimatu w Nowej Zelandii (ICCC), przedstawionych w sprawozdaniu *Działania w sprawie emisji z rolnictwa: Dowody, analizy i zalecenia*, które zostało przedłożone rządowi w kwietniu 2019 r. Emisje z sektora rolnego stanowią około połowę wielkości całkowitych emisji Nowej Zelandii (na które składają się głównie emisje metanu pochodzące od zwierząt przeżuwających i podtlenku azotu, zarówno z inwentarza żywego, jak i ze

stosowania nawozów do uprawy.) Emisje z rolnictwa pierwotnie planowano włączyć do NZ ETS od 2008 r. jednak poprzedni rząd wykluczył je na czas nieokreślony.

Rządowy dokument konsultacyjny zawiera następujące propozycje:

- Emisje pochodzące od żywego inwentarza (metan i podtlenek azotu z hodowli zwierząt gospodarskich) powinny być wyceniane w ramach systemu opłat/rabatów na poziomie gospodarstwa, a nie poprzez system NZ ETS. Taki schemat jest uważany za prostszy i mniej kosztowny niż włączenie 20 tys. do 30 tys. małych gospodarstw do NZ ETS. Jednak system opłat/rabatów powinien podlegać temu samemu procesowi podejmowania decyzji i zasad, które obowiązują przy ustalaniu limitu NZ ETS. W przypadku emisji podtlenku azotu, stawkę opłaty można ustalić zgodnie z ceną uprawienia w NZ ETS. Proponuje się, aby program ten wszedł w życie w 2025 r., z obowiązkowym raportowaniem na poziomie gospodarstwa od 2024 r. i dobrowolnym sprawozdaniem od 2023 r.
- Producenci i importerzy syntetycznych nawozów azotowych (emisje podtlenku azotu) powinni zostać włączeni do NZ ETS najpóźniej od 2025 r.

Zgodnie z poprzednim porozumieniem politycznym wszelkie mechanizmy ustalania cen emisji dwutlenku węgla pozwolą wszystkim emitentom sektora rolnego otrzymać równowartość 95% bezpłatnych uprawnień. Rząd chce, aby te środki wróciły do sektora rolnictwa, aby m.in. zachęcać do innowacji w rolnictwie, dodatkowo sadzić drzewa itp. [\[link\]](#)

31 lipca - Rząd Nowej Zelandii ogłosił ostateczny pakiet decyzji dotyczących zmian w NZ ETS, koncentrując się na stopniowym wycofywaniu bezpłatnych uprawnień dla sektora przemysłowego. Obecnie sektory przemysłowe narażone na ucieczkę emisji otrzymują bezpłatne

przydziały w ramach NZ ETS. Branże uważane za wysoce emisyjne otrzymują 90% bezpłatnych przydziałów, przy 60% dla sektorów umiarkowanie intensywnych. Proponowane zmiany w NZ ETS skupiają się na stopniowym wycofywaniu bezpłatnych uprawnień do emisji sektorów przemysłowych po 2021 r. Między 2021 a 2030 r. rząd planuje zmniejszać liczbę bezpłatnych uprawnień o 1% rocznie we wszystkich rodzajach działalności przemysłowej. Między 2031 a 2040 r. pula uprawnień do emisji ma być zmniejszana o 2% rocznie, a między 2041 a 2050 r. ilość ta wzrośnie do 3%. Stopniowe wycofywanie bezpłatnych uprawnień dla przemysłu nie wpłynie na uzgodnione 95% bezpłatnych przydziałów dla obecnie proponowanych działalności rolniczych. Wszystkie trzy pakiety reform NZ ETS (poprzednie ogłoszono w grudniu 2018 r. i maju 2019 r.), wraz z proponowanymi zmianami w sektorach leśnictwa i rolnictwa, stworzą projekt ustawy, który ma zostać przedstawiony parlamentowi jeszcze w tym roku. [\[link\]](#)

System handlu uprawnieniami do emisji KETS w Korei Południowej

Od blisko 2 dekad wraz z rozwojem przemysłowym kraju emisje gazów cieplarnianych Korei Płd. wzrastają liniowo. W 2014 r. krajowe emisje GHG wynosiły ok. 691 Mt ekw. CO₂, co daje ich wzrost od 1990 r. o 135,6%. W latach 1990-2014 roczna emisja gazów cieplarnianych Korei Płd. (z wyłączeniem LULUCF) wzrastała średnio o 5,7% rocznie, głównie z powodu wzrostu zużycia energii. W 2014 r. zanotowano spadek emisji o 0,8% w stosunku do 2013 r. Przedstawiono to w tabeli 5 i na wykresie 2. Głównymi przyczynami niższego poziomu emisji w 2014 r., w porównaniu z rokiem poprzednim były redukcje emisji w sektorze produkcji energii elektrycznej i ciepła, rolnictwa (CH₄) i spalania odpadów.

W 2014 r. największy udział w całkowitej emisji Korei Płd. stanowiły emisje z sektora energetycznego (87%). Emisje w tym sektorze wzrosły o 148,3% w stosunku do

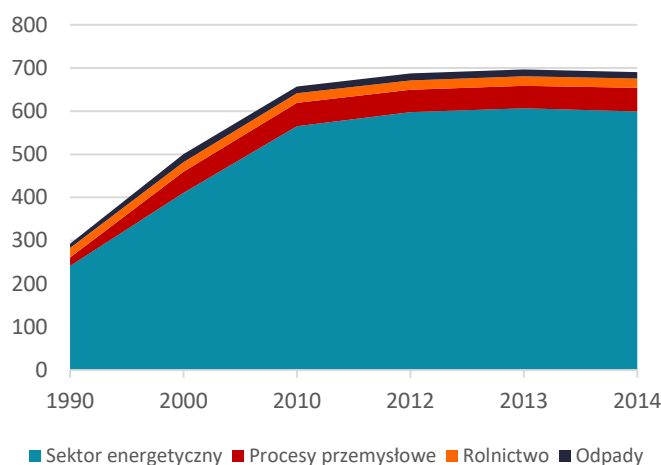
Tabela 5. Emisje gazów cieplarnianych Korei Płd. z podziałem na sektory w latach 1990-2014, w [Mt ekw. CO₂]

Sektory	1990	2000	2010	2012	2013	2014
Sektor energetyczny	241	410	565	598	607	599
Procesy przemysłowe	20	50	54	52	52	55
Rolnictwo	22	22	22	22	22	21
Odpady	10	19	15	16	16	15
Razem	293	501	657	687	697	691

Źródło: Opracowanie własne KOBiZE na podstawie danych z Second Biennial Update Report of the Republic of Korea dla UNFCCC, The Government of The Republic of Korea, 2017

Wykres 2. Emisje gazów cieplarnianych Korei Płd. z podziałem na sektory w latach 1990-2014, w [Mt ekw. CO₂]

Źródło: Opracowanie własne KOBIZE na podstawie danych z *Second Biennial Update Report of the Republic of Korea* dla UNFCCC, The Government of The Republic of Korea, 2017

1990 r. i spadły o 1,2% w stosunku do 2013 r. Drugim, dużym źródłem emisji były procesy przemysłowe, które w 2014 r. wyniosły około 55 Mt ekw. CO₂ (8%). W stosunku do 1990 r. emisje w tym sektorze wzrosły o 177,3% i o 5%, w porównaniu z 2013 r. Emisje z rolnictwa wyniosły ok. 21 Mt ekw. CO₂, co stanowi około 3% całkowitych emisji w 2014 r.

Korea Płd. w ratyfikowanym Porozumieniu paryskim zobowiązała się w swoim NDC (ang. *Nationally Determined Contributions*) do osiągnięcia krajowego celu redukcji do 2030 r. w wysokości 37%, w stosunku do scenariusza referencyjnego BAU (ang. *business as usual*) - 850,6 Mt ekw. CO₂ w 2030 r. we wszystkich sektorach gospodarki⁴⁰. W lipcu 2018 r. rząd Korei opublikował aktualizację mapy drogowej na 2030 r. (ang. *2030 greenhouse gas roadmap*)⁴¹, w której przedstawiono plan działania do osiągnięcia celu NDC, gdzie kluczową rolę do osiągnięcia tego celu ma odegrać koreański system handlu uprawnieniami do emisji KETS.

W dniu 12 stycznia 2015 r. Korea Płd. uruchomiła ogólnokrajowy system handlu uprawnieniami do emisji KETS (ang. *Korean Emission Trading System*). Szczegółowe założenia systemu zostały omówione w nr

35 Raportu z rynku CO₂ z lutego 2015 r. Poniżej przedstawiono najważniejsze założenia:

- ▶ System obejmuje 525 największych krajowych emitentów (w tym 5 krajowych linii lotniczych) emitujących 66% całkowitej emisji gazów cieplarnianych w Korei Płd.
- ▶ Wielkość emisji, kwalifikująca instalacje do przystąpienia do systemu, to dla firmy emisja większa od 125 tys. ton CO₂, a dla instalacji emisja większa od 25 tys. ton CO₂.
- ▶ W systemie biorą udział instalacje z 23 sektorów, m.in. ze stalowego, cementowego, chemicznego, rafineryjnego, elektroenergetycznego, budownictwa, odpadów i lotnictwa.
- ▶ System obejmuje emisję następujących gazów cieplarnianych: CO₂, CH₄, N₂O, grupy gazów HFC i PFC oraz SF₆.
- ▶ System ETS w Korei Płd. składa się z trzech okresów rozliczeniowych:
  - Pierwszy okres rozliczeniowy (2015-2017) - zostało wydanych 100% bezpłatnych uprawnień na podstawie średnich emisji historycznych z lat bazowych 2011-2013. System zakładał uwolnienie do atmosfery w I okresie łącznie 1 687 Mt ekw. CO₂ (w tym rezerwa 5% - 89 Mt ekw. CO₂ na stabilizację rynku, wczesne działania i dla nowych instalacji) z podziałem na lata: limit emisji w 2015 r. – 573 Mt ekw. CO₂, w 2016 r. – 562 Mt ekw. CO₂, w 2017 r. – 551 Mt ekw. CO₂. Przedsiębiorcy, którzy wyemitowali więcej gazów cieplarnianych, niż otrzymany przydział, byli zmuszeni zakupić brakujące uprawnienia do emisji na rynku wtórnym.
  - Drugi okres rozliczeniowy (2018-2020) - zostanie wydanych maksymalnie 97% bezpłatnych uprawnień, a 3% uprawnień zostanie sprzedanych na aukcjach.
  - Trzeci okres rozliczeniowy (2021-2025) - zostanie wydanych maksymalnie 90%

⁴⁰ BAU - <https://www4.unfccc.int/sites/ndcstaging/PublishedDocuments/Republic%20of%20Korea%20First/INDC%20Submission%20by%20the%20Republic%20of%20Korea%20on%20June%202013.pdf>

⁴¹ <https://icapcarbonaction.com/en/news-archive/567-republic-of-korea-approves-2030-ghg-roadmap-and-2nd-phase-ets-allocation-plan>

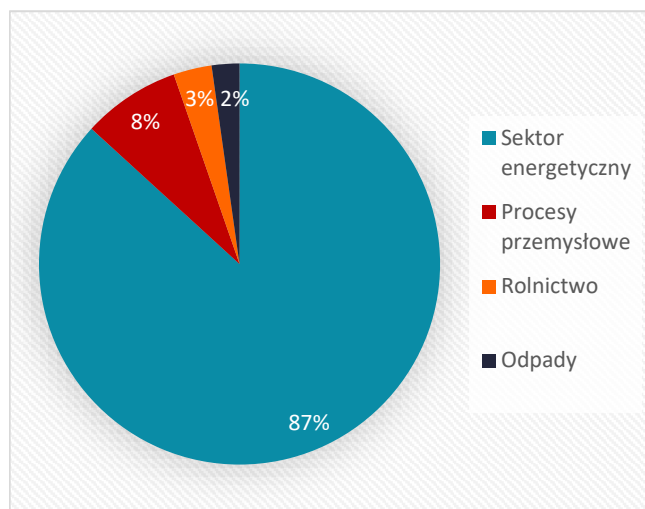
bezpłatnych uprawnień, a 10% uprawnień zostanie sprzedanych na aukcjach.

- Sektory energochłonne otrzymają 100% bezpłatnych uprawnień we wszystkich okresach rozliczeniowych. Kwalifikację do sektorów energochłonnych przeprowadza się na podstawie kryteriów takich jak w systemie EU ETS.
- Narzędziami do stabilizacji rynku może być:
  - Dodatkowy przydział uprawnień z 5% rezerwy (do 25%),
  - Zwiększenie lub zmniejszenie limitu emisji możliwej do rozliczenia kredytami (10%),
  - Zwiększenie lub zmniejszenie wielkości pożyczanych uprawnień w ramach jednego okresu rozliczeniowego (10%),
  - Tymczasowe wprowadzenie cen minimalnych lub maksymalnych na uprawnienia.

Należy zauważyć, że obecnie w Korei Płd. trwa II okres rozliczeniowy systemu KETS (2018-2020). Poniżej przedstawiono harmonogram dotychczasowych działań Korei Płd. w kwestii rozwoju systemu handlu:

- W dniu 19 grudnia 2017 r. rząd Korei Płd. ogłosił limit emisji na 2018 r. Limit został ustalony w wysokości 538 Mt ekw. CO₂ dla blisko 600 firm w 26 branżach gospodarki. Limit ten jest mniejszy o 2,3% od limitu na 2017 r., który wynosił 551 Mt ekw. CO₂.
- W dniu 7 marca 2018 r. Koreańskie Ministerstwo Środowiska opublikowało projekt przepisów⁴² dotyczących sprzedaży uprawnień na aukcjach, a także wykorzystania międzynarodowych jednostek offsetowych CER (ang. *Certified Emission Reduction*) w systemie. Są to dwie kluczowe zmiany systemu, które zostały wprowadzone w II okresie rozliczeniowym (2018-2020). Od 2019 r., co najmniej 3% uprawnień będzie sprzedawanych na aukcjach, kosztem bezpłatnych uprawnień. Aukcje będą odbywać się co miesiąc i będą podlegać pewnym ograniczeniom. Uprawnione do składania oferty na aukcjach będą tylko te firmy, które nie

Wykres 3. Podział emisji na sektory w Korei Południowej dla 2014 r., w [%]

Źródło: Opracowanie własne KOBiZE na podstawie danych z Second Biennial Update Report of the Republic of Korea dla UNFCCC, The Government of The Republic of Korea, 2017

otrzymają wszystkich uprawnień bezpłatnie na aukcjach został wprowadzony limit zakupowy – nikt z licytujących nie będzie mógł kupić więcej niż 30% uprawnień na jednej aukcji. Obowiązuje cena minimalna za uprawnienie, ustalona przez rząd dla każdej aukcji. Drugą zmianą systemu jest możliwość wykorzystania międzynarodowych jednostek offsetowych CER do rozliczenia swoich zobowiązań emisyjnych. W II okresie rozliczeniowym dozwolone jest rozliczenie do 5% swojej emisji jednostkami CER, uzyskanymi z międzynarodowych projektów czystego rozwoju (CDM). Aby zakwalifikować CER-y do systemu, firma je generująca musi być założona w Korei Płd. lub być zagraniczną spółką, zależną w 100% od macierzystej spółki z Korei Płd.

- W dniu 11 lipca 2018 r. rząd Korei Płd. opublikował plan rozdziału uprawnień dla drugiego okresu rozliczeniowego swojego systemu handlu uprawnieniami do emisji KETS⁴³. Zgodnie z planem, 1,777 mld koreańskich jednostek uprawnień (KAU) zostanie wydanych 591 firmom na II okres rozliczeniowy (2018-2020), co stanowi wzrost o 2,1%, w porównaniu z pierwszym okresem (2015-2017). Uczestnicy systemu otrzymują rocznie około 548 mln uprawnień, a kolejne 19 milionów pozostawiono w rezerwie stabilności rynkowej.

⁴² <https://icapcarbonaction.com/en/news-archive/530-korea-issues-draft-rules-on-auctioning-and-international-offsets>

⁴³ <https://icapcarbonaction.com/en/news-archive/566-south-korea-releases-the-draft-allocation-plan-for-the-second-phase-of-the-national-ets>

Dodatkowo około 134 miliony uprawnień są zarezerwowane dla nowych uczestników.

- ▶ W dniu 23 stycznia 2019 r. odbyła się pierwszą aukcję uprawnień⁴⁴ w ramach systemu KETS. W aukcji uczestniczyło siedem przedsiębiorstw, które złożyły oferty na zakup 1,07 mln uprawnień KAUs (ang. Korean Allowance Units) w wysokości od 23 100 KRW⁴⁵ (20,41 USD) do 27 500 KRW (24,30 USD). Sprzedano 550 tys. uprawnień czterem firmom po cenie 25 500 KRW (22,53 USD). Cena była dwukrotnie większa niż cena na rynku wtórnym. W 2019 r. ma zostać sprzedanych na aukcji w sumie 7,95 mln uprawnień (0,55 mln miesięcznie w pierwszym, trzecim i czwartym kwartale oraz 1 mln uprawnień miesięcznie w drugim kwartale). Przychody z aukcji są przeznaczane na finansowanie projektów związanych z redukcją emisji oraz badań i rozwoju technologii ograniczania emisji.
- ▶ W dniu 13 marca 2019 r. odbyła się, trzecia⁴⁶, miesięczna aukcja uprawnień do emisji w Korei Płd. Do sprzedaży przeznaczono 550 tys. uprawnień. Aukcja odbyła się wg nowych zasad. Zmniejszono maksymalną liczbę uprawnień, jaką pojedynczy podmiot mógł nabyć z 165 tys. uprawnień (30% całkowitej liczby uprawnień do sprzedaży) do 82,5 tys. uprawnień (15% całkowitej liczby uprawnień do sprzedaży). Złożono dziewięć ofert, a pięć było powyżej ceny minimalnej, jednak nie wszystkie uprawnienia zostały sprzedane. niesprzedane uprawnienia zostały dodane do kwietniowego wolumenu aukcji.
- ▶ W dniu 10 maja 2019 r. Korea Płd. w ramach swojego KETS powołała dwóch *animatorów rynku*⁴⁷. Są to Korea Development Bank i Industrial Bank of Korea, które zaczęły działalność 10 czerwca 2019 r. i będą animatorami do końca 2020 r. Wprowadzenie dodatkowych sprzedawców uprawnień ma na celu zwiększenie płynności sprzedaży uprawnień na comiesięcznych aukcjach, które rozpoczęły się w styczniu 2019 r. Cena uprawnień na aukcjach prowadzonych przez rząd

rośnie z miesiąca na miesiąc, ale nadal pozostaje dużo niższa, w stosunku do poziomu cen zamknięcia osiąganych na rynku wtórnym. Cena uprawnień na aukcji w maju 2019 r. wzrosła o 5,5%, w stosunku do kwietnia 2019 r. i jest o 9,2% wyższa niż w styczniu 2019 r.

Światowa podaż jednostek offsetowych

Z danych publikowanych przez Sekretariat Konwencji Klimatycznej (UNFCCC) wynika, że do końca lipca zarejestrowano 7 808 projektów CDM (ang. *Clean Development Mechanism* – mechanizm czystego rozwoju)⁴⁸.

Liczba jednostek CER wydanych do końca lipca wyniosła ok. 1 986,3 mln, co oznacza, że w ciągu tego miesiąca wydano ok. 5,4 mln jednostek CER. Natomiast liczba jednostek wydanych w związku z realizacją działań programowych CDM (PoA)⁴⁹ na koniec lipca osiągnęła poziom 20,65 mln jednostek, czyli w lipcu wydano ok. 100 tys. jednostek.

Pozostałe informacje

- ▶ Prace nad projektem ustawy o rekompensatach dla firm energochłonnych dobiegły końca⁵⁰. Poprawki sejmowej Komisji ds. Energii i Skarbu Państwa definiują precyzyjnie beneficjentów tego mechanizmu. Obecnie szacuje się, że objęte nim będzie ok. 300 podmiotów posiadających instalacje m.in. do produkcji aluminium, ołowiu, cynku, cyny, żeliwa, stali, miedzi, stopów, rud żelaza, wskazanych tworzyw sztucznych, chemikaliów nieorganicznych, wydobywcie minerałów do produkcji chemikaliów i nawozów, produkcji papieru i tektury, a także nawozów i związków azotowych. Zgodnie z projektem ustawy na rekompensaty będzie można przeznaczyć do 25% przychodów ze sprzedaży przez rząd uprawnień do emisji CO₂ w roku poprzednim. Pierwsze rekompensaty za 2019 r. mają być wypłacone w 2020 r. Limity wypłat mają w początkowym okresie tendencję wzrostową i wynoszą 0,89 mld zł w latach 2020 i 2021, 1,77 mld zł w 2022 r.,

⁴⁴ <https://icapcarbonaction.com/en/news-archive/600-first-auction-for-ets-allowances-sells-out-in-republic-of-korea>

⁴⁵ KRW – won południowokoreański

⁴⁶ <https://icapcarbonaction.com/en/news-archive/620-korea-begins-monthly-auctions-and-announces-a-market-maker>

⁴⁷ <https://icapcarbonaction.com/en/news-archive/641-korea-names-market-makers-to-boost-liquidity>

⁴⁸ <http://cdm.unfccc.int/>

⁴⁹ ang. *Programme of Activities (PoA)* – działania programowe obejmują realizację wielu pojedynczych projektów, które łączy wspólna procedura zatwierdzania, a dodawanie kolejnych projektów odbywa się bez konieczności ich nowego zatwierdzania, co prowadzi do obniżenia kosztów (więcej nt. CDM PoA: <http://cdm.unfccc.int/ProgrammeOfActivities/index.html>)

⁵⁰ W dniu 9 sierpnia br. ustawa została podpisana przez prezydenta RP.

a następnie 0,98 mld zł. w 2023 r. i w kolejnych latach do 2028 r. w przedziale 1,04 – 1,62 mld zł. Rekompensaty przyznawane przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki mają złagodzić skutki wzrostu cen energii, głównie w wyniku wzrostu cen uprawnień do emisji CO₂, które szczególnie mocno oddziałują na polską energetykę. [\[link\]](#)

- Współpraca Ministerstwa Energii i Środowiska zaowocowała powstaniem trzech nowych programów priorytetowych NFOŚiGW. Ich celem jest wsparcie samorządów i przedsiębiorców w działaniach mających zmierzających zarówno zmniejszenie emisji CO₂, jak też poprawy jakości powietrza poprzez ograniczenie emisji zanieczyszczeń:

1. Program priorytetowy *Energia Plus* z budżetem w wysokości 4 mld zł (w tym dotacje do 50 mln zł) przeznaczonym dla przedsiębiorców realizujących przedsięwzięcia skutkujące zmniejszeniem emisji szkodliwych substancji do atmosfery powstających w wyniku spalania paliw oraz innej działalności przemysłowej. Program ten obejmuje swoim zakresem także projekty poprawiające efektywność energetyczną, budowę nowych, efektywnych źródeł ciepła i energii elektrycznej oraz budowę bądź rozbudowę sieci ciepłowniczych i energetycznych. Wsparcie w tym programie stanowią niskooprocentowane pożyczki z możliwością 10% umorzenia po wykazaniu osiągnięcia zakładanych efektów ekologicznych.
2. Drugi program, *Polska Geotermia Plus*, także do wspierania działalności przedsiębiorców, koncentruje się na wykorzystaniu ciepła geotermalnego poprzez modernizację istniejących lub budowę nowych instalacji. Dodatkowo w ramach tego programu

wspierane mogą być także inne działania o zakresie zbliżonym do programu *Energia Plus*. Budżet tego programu wynosi 600 mln zł, z czego 300 mln zł będzie mogło być wypłacone w formie dotacji.

3. Trzecim programem jest *Ciepłownictwo powiatowe – pilotaż* o budżecie 500 mln zł, w tym 150 mln zł przeznaczonych na dotacje, który ma zakres podobny do programu *Energia Plus*, jednak będzie przeznaczony dla przedsiębiorstw produkujących energię ciepłą na cele komunalno-bytowe, w których co najmniej 70% udziałowcem są samorządy. W programie tym możliwe będzie uzyskanie wsparcia na warunkach korzystniejszych aniżeli w *Energii Plus* [\[link\]](#).

W lipcu rozpoczął się także nabór do programu priorytetowego *Agroenergia* o budżecie całkowitym 200 mln zł, z którego 80 mln zł przeznaczonych jest na dotacje, a pozostała część na niskooprocentowane pożyczki. Program skierowany jest wyłącznie do rolników indywidualnych i swoim zakresem obejmuje m.in. budowę nowych źródeł energii elektrycznej i ciepła z uwzględnieniem wykorzystania OZE. Nabór ma charakter ciągły, wnioski będą rozpatrywane do wyczerpania środków [\[link\]](#).

W dniu 23 lipca ogłoszony został program *Mój Prąd*, którego celem jest wsparcie rozwoju mikroinstalacji fotowoltaicznych o mocy od 2 do 10 kW. Program skierowany jest do gospodarstw domowych. W ramach tego działania można uzyskać do 50% kosztów kwalifikowanych instalacji, jednak nie więcej niż 5 tys. zł. Całkowity budżet tego programu wynosi 1 mld zł. Początek przyjmowania wniosków planowany jest na przełom sierpnia i września 2019 r. [\[link\]](#)

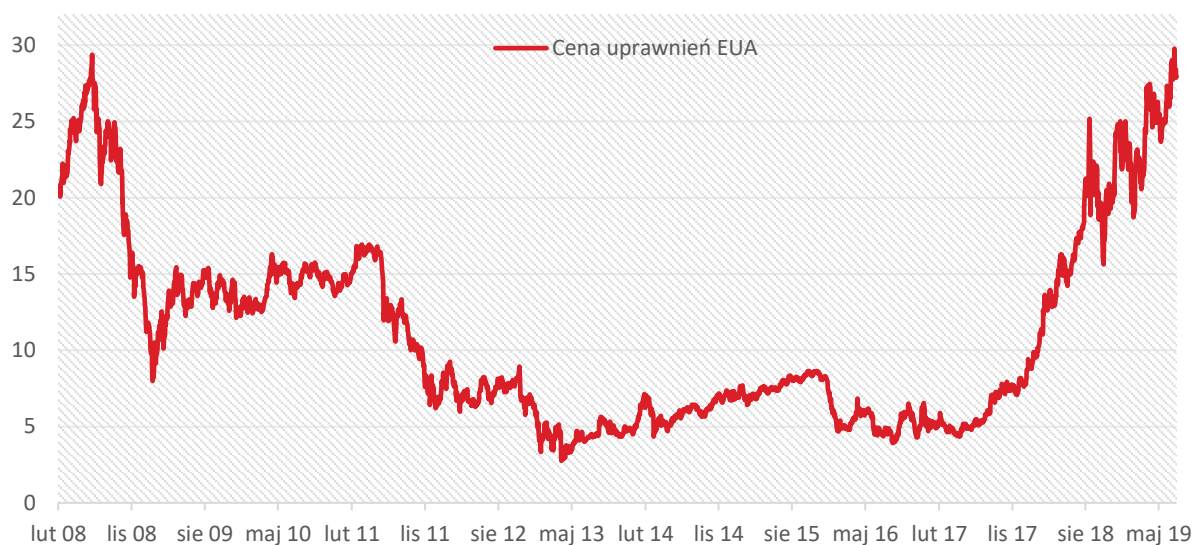
Tabela 6. Kalendarium najważniejszych wydarzeń w sierpniu 2019 r.

Sierpień	Przerwa wakacyjna w instytucjach europejskich
24- 26 sierpnia	Szczyt G - 7 w Biarritz
W sierpniu	<p style="background-color: #e91e63; color: white; padding: 2px;">Terminy aukcji uprawnień EUA/EUAA w UE*:</p> <ul style="list-style-type: none"> ► EEX: 14 i 28 sierpnia (środa) – krajowa aukcja polskich uprawnień EUA - 2,214 mln (start od 9:00 do 11:00) ► EEX: od 1 do 29 sierpnia (poniedziałek, wtorek i czwartek): - unijna aukcja uprawnień EUA + EFTA: <u>1,387 mln EUA/aukcje</u> (start od 9:00 do 11:00). ► EEX: od 2 do 30 sierpnia - krajowa aukcja niemiecka, do sprzedaży: <u>1,604 mln EUA/aukcje</u> (start od 9:00 do 11:00).

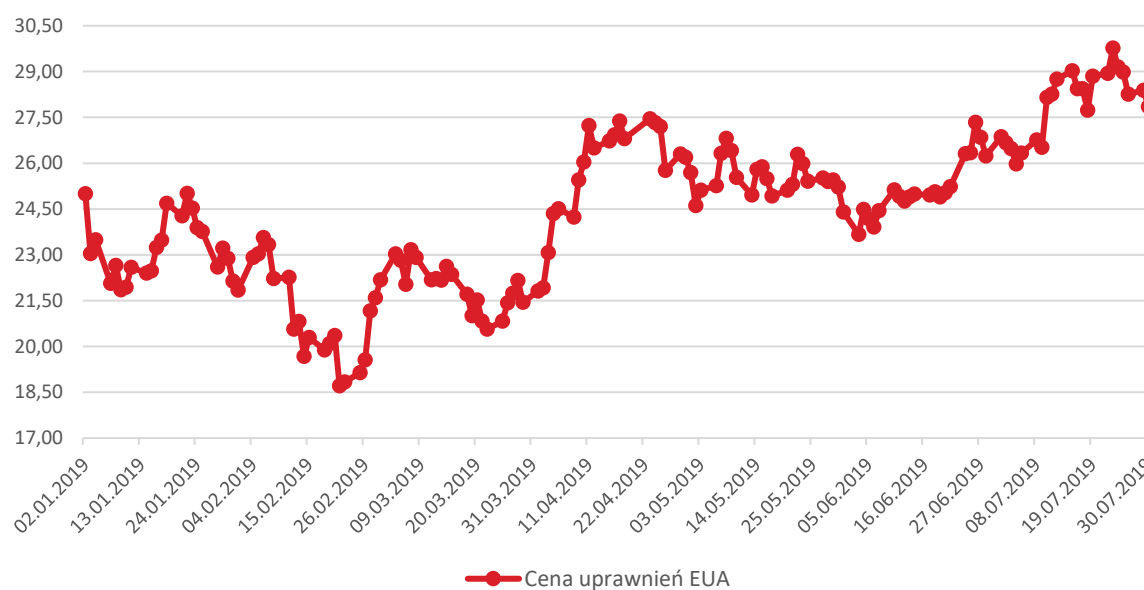
* na podstawie kalendarza aukcji giełd EEX i ICE, podane godziny zgodnie z czasem środkowoeuropejskim

Źródło: Opracowanie własne KOBiZE na podstawie EEX, ICE, PE, Rady UE.

Wykres 4. Dienne ceny zamknięcia transakcji uprawnieniami EUA na rynku spot w latach 2008-2019 [w EUR]

Wykres 5. Dienne ceny zamknięcia transakcji uprawnieniami EUA na rynku spot w 2019 r. [w EUR]

Źródło: Opracowanie własne KOBIZE na podstawie danych o cenach z giełdy Bluenext (od 26 lutego 2008 do 11 czerwca 2008 r.), rynku OTC (do dnia 10 czerwca 2009 r.) i giełdy ICE/ECX, Bluenext, EEX, Nordpool (od 11 czerwca 2009 r. do końca grudnia 2012 r.) oraz na podstawie danych giełdy ICE/ECX, EEX (poczynając od 1 stycznia 2013 r.).

Celem zobrazowania sytuacji na rynku EU ETS, a także zmienności ceny uprawnień do emisji, zdecydowaliśmy się na cykliczne umieszczanie w Raporcie z rynku CO₂ wykresów pokazujących główny trend cenowy uprawnień do emisji. Prezentowany w obecnym Raporcie z rynku CO₂ wykres 4 obejmuje okres od lutego 2008 r. do lipca 2019 r. Natomiast na wykresie 5 przedstawiono zakres zmienności cenowej w 2019 r.

Niniejszy dokument może być używany, kopiowany i rozpowszechniany, w całości lub w części, wyłącznie w celach niekomercyjnych i z zachowaniem praw autorskich, w szczególności ze wskazaniem źródła ich pochodzenia.

Sfinansowano ze środków
Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej

Opracowanie:

Krajowy Ośrodek Bilansowania
i Zarządzania Emisjami

Instytut Ochrony Środowiska -
Państwowy Instytut Badawczy

W celu otrzymywania bezpośrednio numerów „Raportu z rynku CO₂” zachęcamy Państwa do zapisywania się do naszego newslettera

⇒ **NEWSLETTER**